

Liệu tôi có được

THA THỨ?

for·giv·ing (fə·gɪvɪŋ)

adjective: willing to forgive; merciful

for·give (fə·gɪv')

for·giving, for·gave, for·giv·en

1. to cease to blame or hold resentment against

(someone or something)

2. to grant pardon for (a mistake, wrongdoing)

3. to free or pardon (someone) from penal

4. to free from the obligation of (a debt, p

Khám Phá

🔍 Khám Phá

for·giv·ing (fə·givɪŋ)

adjective: willing to forgive; merciful

for·give (fə·giv')

for·giving, for·gave, for·giv·en

1. to cease to blame or hold resentment against (someone or something)
2. to grant pardon for (a mistake, wrongdoing, etc)
3. to free or pardon (someone) from penalty
4. to free from the obligation of (a debt, payment, etc)

Liệu tôi có được tha thứ?

Vua Đa-vít của dân Do Thái đã làm những điều vô cùng sai trái. Ông đã ăn ở với một người phụ nữ đã có gia đình và sau đó ông còn lập mưu khiến cho chồng bà bị giết nhằm che đậy những việc ông đã làm. Đắm chìm trong mặc cảm tội lỗi, ông kêu lên với Chúa:

Đức Chúa Trời ôi! Xin thương xót con

Theo lòng nhân từ của Chúa;

Xin xóa các sự vi phạm con

Theo đức bác ái của Chúa.

Xin rửa sạch hết mọi gian ác

Và thanh tẩy tội lỗi con.

Vi con nhận biết các sự vi phạm con,

Và tội lỗi con hằng ở trước mặt con. —Thi Thiên 51:1-3

Dù trong chuyện lớn hay nhỏ, nếu chân thành, chúng ta đều sẽ cảm thấy không yên ổn được. Chúng ta đều sẽ tranh chiến với cảm giác thất bại và mặc cảm tội lỗi. Tội Đa-vít có đáng được tha thứ không? Che đậy một vụ ngoại tình bằng cách giết người; chắc chắn điều đó là quá lắm, phải không?

Nhưng không phải với Chúa. Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng những ai chân thành xin lỗi Chúa, và quay trở lại với Ngài trong thuận phục, đều sẽ tìm thấy sự tha thứ thật sự.

Thế còn những người không thể giữ bỏ những sai lầm hay những hành động trong quá khứ thì sao? Có hy vọng nào cho những người căm ghét chính bản thân vì những gì họ đã làm không?

Còn sự hổ thẹn và nỗi đau đang làm kiệt quệ sự sống trong chúng ta thì sao? Có phải chúng ta đã đi “quá xa” không thể quay đầu lại? Có phải Chúa thật sự tha thứ cho bất kỳ ai – kể cả những kẻ tệ hại nhất?

MẶC CẢM TỘI LỖI. Mặc cảm tội lỗi của chúng ta xuất hiện dưới một số hình thức khác nhau. Ví dụ, trước khi Đa-vít xin lỗi Chúa về việc ngoại tình và giết người, ông đã phải chịu những đau đớn về thể xác và tâm hồn. Ông mô tả mặc cảm tội lỗi ảnh hưởng đến ông ra sao như sau:

*Khi con nín lặng, các xương cốt con hao mòn
Và con rên xiết trọn ngày. Vì ngày và đêm tay Chúa đè nặng
trên con; Sức con tiêu hao như bởi cơn hạn mùa hè.*

—Thi Thiên 32:3-4

Mặc cảm tội lỗi có thể tác động lên chúng ta về mặt thể chất. Nó có thể dẫn đến tật bệnh, kiệt sức, thiếu ngủ (hoặc ác mộng/ngủ mơ), căng thẳng và những thứ tương tự khác. Mặc cảm tội lỗi có thể điều khiển trí óc của chúng ta, khiến chúng ta cảm thấy buồn nản, giận dữ, cô đơn hoặc vô giá trị. Và nó cũng có thể phá vỡ những mối quan hệ khi chúng ta đổ lỗi cho người khác, cáu giận người khác, và tranh chiến để có thể mở lòng.

Cả cuộc sống của Đa-vít đã bị ảnh hưởng bởi mặc cảm tội lỗi của ông. Nhưng ông đã kêu gào với Chúa và tìm được sự tha thứ. Ông có thể bước tiếp – dù lảo đảo nhưng

đầy hy vọng.

Chắc hẳn Đa-vít đã đi “quá xa” khi xin Chúa tha thứ? Lẽ ra ông phải tôn trọng những nạn nhân của mình hơn bằng cách chối từ sự thương xót và thay vào đó chết dần chết mòn trong sự tự căm ghét bản thân? Đó không phải là cách của Kinh Thánh.

nổi trận lôi đình thiếu cân bằng của ai đó khi họ cảm thấy mình bị làm ngơ. Nó là cơn giận đúng đắn và phải lẽ của Chúa, Đấng coi mọi điều không đi theo đường lối toàn hảo của Ngài là không thể chấp nhận được. Ý muốn toàn hảo của Ngài cho chúng ta là tuyệt mỹ và tốt lành. Thế nhưng, khi sống mà không có Ngài, chúng ta bày tỏ rằng chúng ta coi đường lối của mình quan trọng hơn đường lối của Chúa.

Nhưng tấm lòng cứng cõi, không ăn năn của bạn đang tích lũy cho mình sự giận dữ trong ngày thịnh nộ, là khi sự phán xét công bằng của Đức Chúa Trời được bày tỏ, vì Ngài sẽ báo ứng cho mỗi người tùy theo công việc họ làm... Ai ích kỷ, không vâng phục chân lý, mà vâng phục sự bất chính thì chuốc lấy sự giận dữ và cơn thịnh nộ. Hoạn nạn và khốn khổ sẽ giáng xuống cho mọi người làm ác. —Rô-ma 2:5-9

Cơn giận của Chúa không phải là sự phủ nhận của tình yêu Ngài. Ngài quan tâm đến chúng ta nhiều đến mức Ngài không thể làm ngơ trước những nguy hại chúng ta mang đến cho chính mình và người khác. Ngài quan tâm đến chúng ta đủ để giận dữ về tội lỗi của chúng ta; Ngài quan tâm đến chúng ta đủ để làm điều gì đó cho vấn đề tội của chúng ta.

Mặc dù chúng ta đáng bị Chúa giận và đoán phạt, nhưng Chúa Giê-xu không đến trên đất này để đoán phạt. Ngài đến để cứu chúng ta ra khỏi tội lỗi và khỏi cơn giận của Chúa. Chúa Giê-xu nói: “Vì Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài đến thế gian không phải để kết án thế gian, nhưng để thế gian nhờ Con mà được cứu. Ai tin Con thì không bị kết án đâu, còn ai không tin thì đã bị kết án rồi” (Giăng 3:17-18).

Nếu chúng ta đáng bị Đức Chúa Trời giận, sao Chúa Giê-xu lại hứa cứu giúp chúng ta?

SỰ CÔNG CHÍNH CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI. Chúng ta không thích khi thấy tội phạm được trả tự do. Chẳng hạn,

nếu một đứa trẻ bị giết hại thì chúng ta muốn kẻ có tội phải đền tội. Đức Chúa Trời nói rằng:

“Chẳng có một ai công chính cả, dù một người cũng không. Chẳng có một người nào hiểu biết, chẳng có một người nào tìm kiếm Đức Chúa Trời. —Rô-ma 3:10-12

Nếu chúng ta là bên có tội, sao Chúa tha thứ chúng ta cho được? Chỉ có những thẩm phán tồi mới thả tự do cho những kẻ có tội. Nếu chúng ta không trả giá cho những tội lỗi của mình, thì ai trả cho chúng ta? Chỉ có một người duy nhất có thể trả giá cho những điều sai quấy chúng ta đã làm.

Với cái giá vô cùng đắt là chính Ngài, Đức Chúa Trời đã trả giá cho tội lỗi của chúng ta. Bằng một hành động hy sinh kỳ diệu, Chúa Giê-xu đã trở thành con người đến trần gian để chết thay cho chúng ta. Những đao phủ người La Mã đã đóng đinh Con Trai độc nhất của Đức Chúa Trời. Ngài không có tội lỗi nào của riêng mình để phải trả giá! Nhưng trong sự toàn hảo của Ngài, Ngài chọn mang lấy những yếu kém, ích kỷ, tội lỗi và xấu hổ của chúng ta.

Khi mọi thứ đã làm trọn, Đức Chúa Trời chấp nhận cái chết của Chúa Giê-xu đã trả xong cho hình phạt tội lỗi của chúng ta (Giăng 19:30). Sự công chính của Đức Chúa Trời đã được thỏa mãn. Chúa Giê-xu, Đấng Sáng Tạo của chúng ta, đã mang lấy tội lỗi của chúng ta thay cho chúng ta (2 Cô-rinh-tô 5:21), mang lấy tất cả sự giận dữ của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta, chết trên thập tự giá vì chúng ta và phải phân cách Đức Chúa Trời thay cho chúng ta (Ma-thi-ơ 27:46).

Ba ngày sau, Đấng Cứu Thế sống lại từ trong cõi chết. Bước ra khỏi phần mộ, Chúa Giê-xu chứng tỏ hình phạt cho tội lỗi đã được trả đầy đủ. Ngài cũng cho thấy rằng cuộc

sống mới có Đức Chúa Trời và được tha thứ là hiện thực cho tất cả những ai tin cậy Ngài.

Theo sứ đồ Phao-lô, Đức Chúa Trời công chính (đúng đắn và toàn hảo) khi xưng công chính (coi là toàn hảo) tất cả những ai tin cậy Chúa Cứu Thế Giê-xu. Ngài viết:

vì chẳng có một người nào bởi việc làm theo luật pháp mà được kể là công chính trước mặt Ngài... vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất vinh quang của Đức Chúa Trời; nhờ ân điển Ngài, bởi sự cứu chuộc trong Đấng Christ Jê-sus, họ được xưng công chính mà không phải trả một giá nào. Đức Chúa Trời đã lập Ngài làm sinh tể chuộc tội cho những ai có đức tin trong huyết Ngài... Ngài cũng chứng tỏ chính Ngài là công chính và xưng công chính cho người nào đặt lòng tin nơi Đức Chúa Jê-sus. —Rô-ma 3:20-26

SỰ THA THỨ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI. Vì sự chết của Đấng Cứu Thế trên thập tự giá là cho tất cả mọi tội, nên nếu chúng ta tin cậy nơi Ngài, chúng ta sẽ nhận được sự tha thứ hoàn toàn. Đây không phải chỉ dành cho những sai lầm chúng ta đã phạm trong quá khứ, nhưng còn cho những điều chúng ta đang tranh chiến ngay trong hiện tại – và cho những điều chúng ta sẽ phải tranh đấu trong tương lai.

Một lần cho tất cả. Giây phút chúng ta tin nhận Đấng Cứu Thế làm Cứu Chúa, chúng ta đã thoát khỏi sự đoán phạt của Đức Chúa Trời. Vấn đề đã được giải quyết: vụ án của chúng ta đã đóng lại và Đức Chúa Trời sẽ không mở hồ sơ án tội của chúng ta ra nữa. Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ hình phạt chúng ta bởi vì tội lỗi của chúng ta đã bị xét xử và hình phạt trong Đấng Cứu Thế.

Bởi thẩm quyền của Ngài, Đức Chúa Trời đã xóa mọi án tích cho chúng ta. Đức Chúa Trời đã “làm cho Đấng không hề biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta” (2 Cô-rinh-tô 5:21), để

chúng ta được hòa thuận lại với Đức Chúa Trời.

Có phải điều này có nghĩa là chúng ta sẽ không còn phải chịu trách nhiệm về những điều sai quấy mình đã làm không? Sự tha thứ của Chúa không có nghĩa là chúng ta sẽ không phải chịu hậu quả về hành động của mình (Ga-la-ti 6:7). Khi chúng ta làm điều sai quấy, phạm lỗi và làm tổn thương người khác, chúng ta vẫn sẽ phải sống với hậu quả của nó. Nhưng những ai trong chúng ta tin nhận Đấng Cứu Thế sẽ không còn bị đoán phạt vì tội của mình nữa. Đó là lý do ông Phao-lô viết:

Vậy, khi đã được xưng công chính bởi đức tin, chúng ta được hòa thuận với Đức Chúa Trời qua Chúa chúng ta là Đức Chúa Jêsus Christ. Nhờ Ngài, chúng ta bởi đức tin được bước vào trong ân điển này, là ân điển mà nhờ đó chúng ta đang đứng vững và vui mừng với hi vọng được hưởng vinh quang của Đức Chúa Trời. —Rô-ma 5:1-2

Từ “được xưng công chính” mô tả địa vị của một người đã trả đầy đủ án phạt cho những sai lầm của mình. Trong trường hợp này, Đấng Cứu Thế đã trả xong hình phạt cho chúng ta.

Trên thực tế, Đức Chúa Trời nói với những ai cậy nương nơi Đấng Cứu Thế (hay có “đức tin” nơi Ngài) rằng: “Tội lỗi con đã được đền trả rồi. Con Trai Ta đã chết thế cho con rồi. Vì thế, trong Con ấy, con đã trở nên đứng đắn và vô tội trước mặt Ta. Con đã được tha thứ tất cả những tội lỗi của mình qua sự đền trả “một lần cho tất cả”.

Hoàn Tất. “Phước cho người nào lỗi lầm **được thứ tha**, tội lỗi **được khỏa lấp!** Phước cho người mà Chúa **không kể là có tội!**” (Rô-ma 4:7-8).

Được thứ tha. Một người leo núi trẻ tuổi vất vả leo lên dốc núi thẳng đứng với ba lô nặng trĩu trên vai. Cậu ta đuối

sức, chậm lại rồi ngã xuống. Sau đó một người leo núi lâu năm lùi lại, nhấc gánh nặng ra khỏi lưng cậu ta và đặt lên vai mình. Cậu thanh niên leo núi cảm thấy tự do và bắt đầu leo với nguồn sức lực mới. Từ “tha thứ” nghĩa là “được nhấc ra khỏi và mang đi mất.” Đó là những gì diễn ra khi chúng ta đón nhận tha thứ của Đức Chúa Trời. Ngài mang những yếu đuối và tội lỗi của chúng ta đi và đặt chúng lên lưng của Đấng Cứu Thế.

Được khỏa lấp. Từ này có nghĩa là những sai phạm của chúng ta mãi mãi được cất giấu đi. Chúng ta không cần phải lo mình sẽ lại phải đối mặt với những tội lỗi ấy. Chúng ta sẽ không nhìn thấy chúng nữa. Chúng ta sẽ không phải đối mặt với sự xử đoán vì chúng nữa.

Không kể là có tội. Đức Chúa Trời đặt tội lỗi của chúng ta vào phần của Đấng Cứu Thế. Ngài không còn định tội chúng ta nữa. Ngược lại, Ngài đặt sự công chính toàn hảo của Chúa Giê-xu vào phần của chúng ta. Đức Chúa Trời nhìn xem chúng ta như những đứa con toàn mỹ của Ngài!

Khi chúng ta đón nhận sự tha thứ của Ngài, Đức Chúa Trời phán xử rằng mọi tội của chúng ta đã được trả đầy đủ. Chúa Giê-xu trở thành Đấng cứu chuộc chúng ta và là Đấng đại diện cho chúng ta trên thiên đàng (1 Giăng 2:1). Ngài là cái khiên che chở chúng ta, bảo vệ chúng ta khiến chúng ta không bao giờ bị xa cách khỏi tình yêu của Đức Chúa Trời (Rô-ma 8:28-39).

Tuy nhiên, chúng ta cần nhớ rằng sự tha thứ này chỉ dành cho những ai tin cậy vào Chúa Giê-xu. Cũng giống như thuốc chữa bệnh, sự tha thứ không có hiệu lực cho đến khi nhận lấy, uống vào.

Bạn muốn đọc thêm về cách Đức Chúa Trời mô tả sự tha thứ mà Ngài dành cho bạn? Hãy nhờ ai đó trong hội thánh

của bạn giúp bạn biết về những câu Kinh Thánh sau:

• *Giăng 3:16; 5:24; 11:25 • Rô-ma 1:16; 5:1; 10:11*

Người được cứu vẫn cần kỷ luật của Đức Chúa Trời

Qua việc chết trên thập tự, Chúa Giê-xu đã đền trả cho tất cả tội lỗi của chúng ta, trong quá khứ, hiện tại và tương lai. Tuy nhiên, là Cơ Đốc nhân, khi chúng ta làm điều sai quấy và chính mình không sửa sai (1 Cô-rinh-tô 11:31), thì Đức Chúa Trời sẽ kỷ luật chúng ta như một người Cha yêu thương con cái (Xem Hê-bơ-rơ 12:4-11). Nó giống như một người trẻ tuổi lấy xe của gia đình đi chơi mà không xin phép. Bố mẹ cậu ta sẽ không thương cậu ta theo kiểu vờ như chuyện đó chưa hề xảy ra.

Cũng vậy, kỷ luật của Đức Chúa Trời là vì ích lợi của chúng ta. Nó không có nghĩa là Đức Chúa Trời không còn yêu chúng ta nữa. Nó có nghĩa là Ngài muốn chúng ta cứ luôn gần gũi với Ngài, chân thành về những lỗi lầm của mình, để chúng ta có thể tiếp tục nhận được sự tha thứ và đứng dậy bước tiếp từ những sai phạm của bản thân. Ngài không muốn chúng ta cứ bị trượt dài bởi mặc cảm tội lỗi, nhưng muốn chúng ta biết tình yêu và sự tha thứ của Ngài mỗi ngày. Điều đó chỉ diễn ra khi chúng ta dành thời gian với Ngài trong sự cầu nguyện và đọc Kinh Thánh.

Còn nếu chúng ta xưng tội mình thì Ngài là thành tín, công chính sẽ tha tội cho chúng ta và tẩy sạch chúng ta khỏi mọi điều bất chính. – 1 Giăng 1:9

Tiếp theo là gì?

“Giờ đã trọn, vương quốc Đức Chúa Trời đã đến gần, các người hãy ăn năn và tin nhận Tin Lành.” —Mác 1:15

Khi Chúa Giê-xu đến trần gian để chết thay cho tội lỗi chúng ta, Ngài nói rằng chúng ta cần phải tin cậy (“tin nhận”) Ngài!

Ngài đã làm xong công tác cứu chuộc chúng ta – chúng ta chỉ cần tin cậy Ngài. Nhưng còn một điều khác Ngài nói chúng ta cũng phải làm: “ăn năn”.

Ăn năn. Nghĩa căn bản của “ăn năn” là “thay đổi tâm trí”, điều này dẫn đến kết quả là sự quay đầu khỏi những chọn lựa và hành vi cũ. Chúng ta ăn năn khi chúng ta thay đổi lòng tin của chúng ta về Đức Chúa Trời và về chính mình. Chúng ta ai cũng bị gánh nặng tội lỗi tri kéo, chúng ta ai cũng cố gắng tự mình giải quyết nan đề của mình, và chúng ta thật sự không muốn hay không chịu vâng lời Chúa. Ăn năn là khi chúng ta quay bước hướng về con đường ngược lại. Thay vì cố gắng tự mình giải quyết, chúng ta nói với Chúa: “Vâng, con cần Ngài hơn bất cứ điều gì khác! Con không muốn tự mình lo liệu của cuộc đời của mình nữa, con đã làm cho cuộc đời con rối tung lên. Xin tha tội cho con và hướng dẫn con.”

Ăn năn là quyết định tin cậy Chúa Giê-xu và lệ thuộc vào Ngài, không phải vào chính mình. Nó là nhận thức của chúng ta rằng chúng ta rất cần Chúa Giê-xu!

Có lẽ chúng ta bị lẫn lộn bởi những điều mình đã quyết định, những mối liên hệ mình đã làm cho gây đổ hoặc những sai lầm mình đã mắc phải. Khi bạn nhìn vào cuộc đời

mình, bạn có vô cùng mong mọi ai đó giúp đỡ mình không? Đây là nơi sự ăn năn bắt đầu. Hãy nói với ai đó trong hội thánh của bạn, hoặc một người theo Chúa Giê-xu nào mà bạn biết về những cảm nhận của bạn. Hãy hỏi họ tại sao họ quyết định giao phó cuộc đời mình cho Chúa Giê-xu, và quyết định đó đem đến khác biệt nào cho họ.

Là người “tốt”. Ai đó có thể thắc mắc “Nhưng còn những điều tốt tôi đã làm thì sao?” “Chắc hẳn Chúa sẽ thấy dễ tha thứ cho tôi hơn khi tôi biết chăm lo cho người khác và làm việc lành?”

Dĩ nhiên, những điều tốt, những điều hướng về Chúa mà chúng ta làm đều quan trọng đối với Chúa. Nhưng những việc tốt không thể giúp chúng ta có được sự tha thứ.

Vì nhờ ân điển, bởi đức tin mà anh em được cứu, điều này không đến từ anh em mà là tặng phẩm của Đức Chúa Trời; cũng không do việc làm của anh em để không ai có thể tự hào. Vì chúng ta là công trình của tay Ngài, được tạo dựng trong Đấng Christ Jê-sus để thực hiện những việc lành mà Đức Chúa Trời đã chuẩn bị từ trước để chúng ta làm theo.

—Ê-phê-sô 2:8-10

Thay vì nhằm mục đích tìm kiếm sự tha thứ, việc lành là kết quả của sự tha thứ! Những ai được cứu thông qua đức tin đều trở thành “công trình của tay Ngài, được tạo dựng trong Đấng Christ Jê-sus để thực hiện những việc lành” (c.10). Chúng ta phải nhớ rằng Chúa đã tha thứ cho chúng ta trong khi chúng ta vẫn còn là kẻ thù của Ngài (Ê-phê-sô 2:1) thông qua sự chết của Con Ngài, điều đó có nghĩa là sự tha thứ của Đức Chúa Trời chỉ dựa trên tình yêu của Ngài, không dựa trên chúng ta. Là những người được tha tội, những người đã “quay 180 độ” qua sự ăn năn, việc lành là dấu hiệu cho thấy đời sống mới của chúng ta trong Chúa. Chúng cho thấy rằng

giờ đây Ngài là Đấng chỉ huy và chúng ta muốn sống cho Ngài thay vì cho chính mình.

Tin mừng của Kinh Thánh đó là sự tha thứ đến thông qua việc tin cậy Chúa Giê-xu. Chúng ta chẳng làm gì để đáng được điều đó! Cái giá rất đắt cho sự tha thứ này đã được chính Đức Chúa Trời đền trả.

Hỏi-Đáp về sự tha thứ

Tha thứ là một chủ đề lớn. Đừng ngạc nhiên khi bạn có rất nhiều thắc mắc. Dưới đây là một số ý tưởng thêm vào và những phân đoạn Kinh Thánh giải đáp về vấn đề tha thứ rất rộng này. Hãy nhớ đặt câu hỏi cho người nào đó trong hội thánh của bạn. Họ sẽ có thể nói cho bạn nhiều hơn về chân lý tha thứ của Đức Chúa Trời.

Nếu tôi không “cảm nhận” được sự tha thứ của Chúa thì sao?

Hầu hết chúng ta đều tranh chiến với mặc cảm tội lỗi và xấu hổ. Ngay cả khi chúng ta đã chân thành nói lời xin lỗi Chúa về những gì mình đã làm, và mời Chúa làm Đấng Cứu chuộc mình, thì chúng ta vẫn có thể cảm giác như mình chưa được tha thứ. Có thể chúng ta sợ rằng mình đã bị Chúa chối từ và những gì chúng ta làm là đã đi “quá xa”, quá giới hạn tha thứ rồi.

Khi mặc cảm tội lỗi tấn công chúng ta – và chúng sẽ tấn công – chúng ta cần nhắc nhở chính mình rằng sự tha thứ của chúng ta không lệ thuộc vào việc chúng ta cảm thấy như thế nào. Những vết thương quá khứ, những quyết định ngu xuẩn hoặc những tình huống đáng xấu hổ có thể đôi khi sẽ xuất hiện trong tâm trí chúng ta. Và đột nhiên chúng ta cảm thấy mình thật vô dụng và tội tệ - và chúng ta cho rằng không ai, đặc biệt là Chúa, có thể tha thứ cho chúng ta vì những gì chúng ta đã làm. Nhưng những ký ức và cảm giác không còn hy vọng nữa đó không phải là sự thật.

Sự tha thứ là điều Chúa làm – và đã hoàn tất rồi. Nó dựa trên một sự kiện lịch sử: Chúa Giê-xu Christ đã chết trên thập tự giá thay cho chúng ta, và đã sống lại với Đức Chúa Trời. Ngài đã trả giá cho những sai lầm và yếu đuối của chúng ta. Tất cả những gì chúng ta cần làm chỉ đơn giản là chấp nhận rằng sự tha thứ đó là một thực tế. Nó không dựa vào chúng ta hay cảm nhận của chúng ta. Nó không lệ thuộc vào việc chúng ta có thể vui vẻ thế nào khi bước tiếp từ những sai lầm trong quá khứ. Tha thứ là điều Chúa làm khi Ngài đánh dấu chúng ta là tinh sạch và hoàn hảo bởi vì Chúa Giê-xu đã mang lấy hình phạt thay cho chúng ta.

Tha thứ dựa trên một sự kiện, không phải trên cảm xúc. Vì vậy hãy nhớ dành thời gian thường xuyên đọc Kinh Thánh. Đây là cách Chúa nhắc nhở bạn về chân lý đó, để bạn có thể lệ thuộc vào Ngài, thay vì lệ thuộc vào cảm nhận của mình (là điều dễ lắm mà chúng ta mắc phải khi chúng ta không cẩn thận). Dưới đây là một số câu Kinh Thánh đáng để thuộc lòng:

Chúa mang những sai lầm của chúng ta đi: “Phương đông xa cách phương tây bao nhiêu, thì Ngài cũng cất sự vi phạm chúng ta cách xa chúng ta bấy nhiêu” (Thi Thiên 103:12).

Chúa lấy những thất bại của chúng ta ra khỏi tâm trí Ngài: “Vì Ta sẽ... không nhớ đến tội lỗi chúng ta nữa” (Giê-rê-mi 31:34).

Chúa xóa nợ tội của chúng ta: “Ta, chính Ta là Đấng vi chính mình mà xóa các sự vi phạm của con” (Ê-sai 43:25).

Nếu tôi đã được Chúa tha thứ, tại sao tôi vẫn còn phải khổ vì những sai lầm trong quá khứ?

Được Chúa tha tội không có nghĩa là chúng ta sẽ không bao giờ phải đối diện với hậu quả từ những hành động của mình. Có thể chúng ta sẽ không bao giờ hoàn toàn hòa thuận với người chúng ta đã làm tổn thương. Những món nợ về tiền bạc

vẫn cần phải trả. Những vết thương cũ có lẽ vẫn làm chúng ta phải đi chậm lại. Nhưng bất kể chúng ta phải trải qua hay sống với những khó khăn gì đi nữa, thì chúng ta vẫn có thể sống với hy vọng. Đây không chỉ là mơ tưởng. Đây là sự nhận biết chắc chắn rằng sau khi chúng ta qua đời, Chúa sẽ chào đón chúng ta bước vào thiên đàng trong địa vị là những đứa con của Ngài.

Ngài cũng hứa sẽ xoay chuyển những sai phạm của chúng ta và sử dụng chúng vì ích lợi của chúng ta, khi chúng ta đặt lòng tin nơi Ngài. Ông Phao-lô, một người viết Kinh Thánh, đã công bố rằng “**mọi sự** hiệp lại làm ích cho những ai yêu mến Đức Chúa Trời” (Rô-ma 8:28).

Đức Chúa Trời hứa sẽ không bao giờ rời xa hay lia bỏ chúng ta (Hê-bơ-rơ 13:5). Chúng ta thuộc về Ngài và cùng Ngài trải qua mọi điều. Chúng ta không phải một mình đối diện với bất cứ nỗi đau hay thử thách nào. Và chúng ta biết rằng không còn có sự đoán phạt nào cho những điều sai lầm chúng ta đã làm. Đấng Cứu Thế đã mang lấy trọn vẹn hình phạt thay cho chúng ta. Giờ đây chúng ta có thể trò chuyện với Chúa một cách tự tin và tin cậy rằng Ngài sẽ giúp chúng ta khi chúng ta đối diện với khó khăn hiện tại.

Đức Chúa Trời thật sự tha thứ cho những người đã làm những điều vô cùng tội tệ sao? Chắc chắn là quá muộn để tôi nói lời hối lỗi.

Kinh Thánh cho chúng ta biết về nhiều người đã làm những điều thật sự rất tội tệ, thế nhưng vẫn được Đức Chúa Trời tha thứ. Những câu chuyện này xuất hiện trong Kinh Thánh để chúng ta biết chắc rằng Chúa giữ lời hứa của Ngài rằng Ngài sẽ tha thứ tất cả mọi tội lỗi! Không bao giờ là quá muộn. Dưới đây chỉ là một vài ví dụ:

Một tên tội phạm bị hành hình. Khi Chúa Giê-xu bị đóng đinh, tên tội phạm bị hành hình bên cạnh Ngài la lên rằng “Lạy Giê-xu, khi Ngài vào vương quốc mình rồi, xin nhớ đến con”. Ngay cả tên tội phạm, một kẻ sắp chết, cũng được Chúa Giê-xu hứa tha thứ: “Thật, Ta bảo con, hôm nay con sẽ được ở với Ta trong Pa-ra-đi” (Lu-ca 23:40-43).

Ông Phi-e-rơ. Ông Phi-e-rơ là một người bạn thân thiết của Chúa Giê-xu. Thế nhưng, vì lo sợ đến tính mạng, khi Chúa Giê-xu bị bắt ông đã chối rằng mình không biết Ngài. Chúa Giê-xu tha thứ cho Phi-e-rơ và sử dụng ông để bắt đầu hội thánh (Mác 14:66-72; Giăng 21:15-19).

Một người nữ ngoại tình bị bắt quả tang. Theo luật thời bấy giờ, cô đáng tội chết. Nhưng Chúa Giê-xu tha tội cho cô và nói cô hãy theo Ngài (Giăng 8:1-11).

Ông Phao-lô. Ông là người tích cực lôi các Cơ Đốc nhân ra khỏi nhà của họ và giết chết. Trong Công Vụ đoạn 8, ông đứng bên nhìn, gật đầu đồng tình khi một Cơ Đốc nhân bị ném đá đến chết. Nhưng sau đó ông gặp Chúa Giê-xu và đã dành cả phần đời còn lại để nói với người khác về ơn tha thứ của Đức Chúa Trời (Công Vụ 8, 9; 1 Ti.1:15).

Còn những người đã làm tổn thương tôi thì sao?

Chúng ta được dạy phải “cư xử với nhau cách nhân từ và dịu dàng, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Đấng Christ vậy” (Ê-phê-sô 4:32). Điều này có nghĩa, là những người được Chúa tha thứ, chúng ta cũng phải đối xử với người khác dựa trên sự tha thứ chúng ta đã nhận được từ Đức Chúa Trời. Chúng ta không cần phải căm hận hay cay đắng về những sai quấy người khác đã làm cho chúng ta nữa.

Tha thứ người khác không phải là chuyện nhanh chóng hay dễ dàng. Đó là một quyết định chúng ta phải thường xuyên đưa ra (thường mỗi lần ai đó nhắc chúng ta nhớ về tổn thương mà

người khác đã gây ra cho chúng ta).
Nhớ lại Chúa đã tha thứ tất cả những sai phạm của chúng ta sẽ giúp chúng ta biết cách bày tỏ sự thương xót với người khác. Nhưng nếu người đó không đáng được tha thứ thì sao? Ô, chúng ta có đáng được Chúa tha thứ không nhỉ? Không hề! Thế mà Ngài tha thứ cho chúng ta bằng cái giá là sự chết của chính Con Ngài.

Càng suy ngẫm về sự tha thứ chúng ta nhận được, chúng ta càng có thể bày tỏ sự bao dung với người khác, ngay cả những người không đáng được bao dung.

Hoàn cảnh chúng ta đối diện khác nhau thì sự tha thứ của chúng ta thấy cũng khác nhau. Không phải mỗi quan hệ nào cũng có thể được phục hồi hoàn toàn như ban đầu, ngay cả khi chúng ta thật sự tha thứ cho người đã làm tổn thương chúng ta. Các mối quan hệ có vẫn có thể kết thúc, ngay cả khi những người liên quan đã thật sự tha thứ cho nhau về những tổn thương đã gây ra.

Bạn có đang phải tranh chiến để tha thứ cho ai đó không? Đây không phải là một hành trình đơn độc. Hãy nói cho ai đó trong hội thánh bạn hoặc một người bạn thân tin nơi Chúa Giê-xu của bạn. Họ có thể cùng cầu nguyện với bạn và khích lệ bạn khi bạn trải qua vấn đề khó khăn này.

Có điều gì Chúa không tha thứ không?

Chúa Giê-xu nói rằng: *“Ta nói với các ngươi: Mọi tội lỗi và lời phạm thượng đều được tha cho loài người; nhưng phạm thượng đến Thánh Linh sẽ chẳng được tha đâu. Ai nói*

.....

*Tin tốt lành từ
Kinh Thánh rằng
sự tha thứ đến
từ việc tin nhận
Chúa Giê-xu.
Chúng ta không
thể làm gì để đạt
được sự tha thứ!*

.....

ngịch với Con Người thì sẽ được tha; nhưng ai nói nghịch với Đức Thánh Linh thì dù đời này hay đời sau cũng sẽ chẳng được tha. (Ma-thi-ơ 12:31-32).

Có hai điểm chính cần phải hiểu ở đây:

- 1. Mọi loại tội và mọi lời phạm thượng đều có thể được tha thứ.** Thứ nhất, Chúa Giê-xu nói rõ ràng rằng mọi sai phạm, thất bại và lỗi lầm (lời phạm thượng) đều có thể được tha thứ. Đây là tin mừng! Không có điều gì chúng ta có thể làm (trừ ra tội “phạm đến Đức Thánh Linh”) mà Đức Chúa Trời không thể tha thứ.
- 2. Tội phạm đến Đức Thánh Linh sẽ không được tha thứ.** Vậy thì đây là tội gì? Chúng ta cần biết rằng khi Chúa Giê-xu nói điều này, Ngài đang đặc biệt nói cho những người lãnh đạo tôn giáo, là những người công khai chối bỏ Ngài. Họ đang nói rằng những phép lạ Chúa Giê-xu thực hiện là công việc của ma quỷ, không phải là việc của Thánh Linh, dù họ biết rõ. Vì thế, việc duy nhất không thể tha thứ được là tội chối bỏ Chúa Giê-xu, Đấng có thể tha thứ cho chúng ta.

Đức Chúa Trời nói rằng Cơ Đốc nhân đã được “ấn chứng” bằng Đức Thánh Linh, nghĩa là họ thuộc về Chúa (Ê-phê-sô 1:13). Nhưng “phạm thượng đến Thánh Linh” về căn bản nghĩa là chối từ lời mời gọi cứu chuộc của Đức Chúa Trời. Phạm thượng là không tin Chúa, nghĩa là chúng ta không quan tâm đến việc thuộc về Ngài cũng không đón nhận sự tha thứ của Ngài. Chỉ quyết định này mới là điều không thể tha thứ được. Đối với những ai trong chúng ta đã dâng cuộc đời mình cho Đức Chúa Trời, không điều gì “có thể phân rẽ chúng ta khỏi tình yêu thương của Đức Chúa Trời trong Đấng Christ Jê-sus, Chúa chúng ta” (Rô-ma 8:39). Sự cứu chuộc của chúng ta được đảm bảo trong công tác đã hoàn tất của Đấng Christ thay cho chúng ta.

Khám Phá

Loạt bài *Khám Phá* đem đến sự dạy dỗ từ Lời Chúa cho các Cơ Đốc nhân. Dù bạn là một tân tín hữu hay một tín hữu trưởng thành, chúng tôi đều có những loạt bài học Kinh Thánh ngắn về nhiều chủ đề quan trọng.

Trong Mục vụ Lời Sống Hằng Ngày, sứ mạng của chúng tôi là làm cho lời khôn ngoan của Lời Đức Chúa Trời, là lời khôn ngoan làm thay đổi cuộc đời, trở nên dễ hiểu và dễ tiếp cận với mọi người. Chúng tôi mong muốn giúp đỡ quý độc giả đến gần Đức Chúa Trời hơn và chia sẻ đức tin của mình với nhiều người khác. Xin chia sẻ loạt bài *Khám Phá* này với những người mà bạn nghĩ sẽ ích lợi cho họ. Bạn có thể đề nghị để được nhận sách về các chủ đề ở trang web *Khám Phá*.

Tất cả các nguồn tài liệu đều có sẵn cho mọi người sử dụng mà không buộc phải có bất cứ sự đóng góp nào. Tuy nhiên, nếu bạn ao ước hỗ trợ tài chính cho Mục vụ Lời Sống Hằng Ngày, thì bạn có thể làm điều đó theo đường dẫn dưới đây.